

Controverse rond paarse fluoriet op kwarts uit China

Spectaculaire nieuwe vondst uit Huanggang

Eind 2025 werd een opvallende nieuwe mineralenvondst bekendgemaakt: paarse fluoriet op “candle quartz” uit de Huanggang-regio in Binnen-Mongolië, China ([locatie op Mindat](#)). De specimens bestaan uit witte kwarts kristallen die volledig bedekt lijken met een onregelmatige paarse laag. Met het blote oog zijn geen duidelijke fluorietkristallen te onderscheiden, de paarse fluoriet vormt een korst of coating over de kwarts. Soms zijn er ook platte calcietskristallen aanwezig die deels mee zijn bedekt door dezelfde paarse laag. Dergelijke combinaties uit Huanggang zijn op zich niet ongekend: eerder kwamen daar bijvoorbeeld de beroemde “[blueberry](#)” [fluorieten op witte kwarts](#) vandaan. Bij die eerdere vondst zaten donkerblauwe fluoriet in bolvormige aggregaten (“bosbessen”) op kwarts, iets wat aanvankelijk ook met scepticisme werd ontvangen maar uiteindelijk als natuurlijk werd erkend.

Toen de paarse variant eind 2025 opdook, was de eerste reactie enthousiasme. Meerdere gerenommeerde mineralenhandelaren wereldwijd, waaronder grote namen in de VS en Europa, verkregen aanzienlijke hoeveelheden van deze nieuwe fluoriet/kwarts-stukken en boden ze te koop aan. Op sociale media pronkten dealers met foto's van intens paars getinte kwartsclusters uit Dongwuqi/Huanggang. De timing was gunstig: vlak voor de grote mineralenshows in Tucson (januari) was er een nieuw “hot” item dat fear of missing out (FOMO) creëerde bij verzamelaars. Veel liefhebbers wilden zo'n bijzonder stuk bemachtigen voor hun collectie.

Twijfels en tests op sociale media

Al snel sloeg de stemming echter om van euforie naar wantrouwen. In online forums en groepen begonnen verzamelaars vraagtekens te zetten bij de echtheid van de paarse fluorietcoating. Enkele opvallende punten van zorg waren: de kleur was wel erg uniform over vele specimens; alle kristallen leken hetzelfde diepe paars te hebben zonder variatie. Ook viel het consistente, ietwat matte uiterlijk van de paarse laag op, alsof elk kwarts kristal op exact dezelfde wijze was bedekt. De eerste indruk van sommigen was dus dat het “te mooi is om waar te zijn”.

Op Instagram, Facebook en TikTok deelden sommigen eenvoudige huis-tuin-en-keuken tests. Zo werd in een veelbesproken video op Instagram van Maz Fentiman (@carpecrystals) getoond hoe onderdompeling in verdund zoutzuur bruiseffecten gaf en in een tweede video zelfs stukjes van de paarse coating losweekte. Dit voedde speculatie dat de paarse laag mogelijk uit calcietskiet zou kunnen bestaan (calcietskiet bruis immers in zuur) of – nog erger: uit een kunstmatige substantie. Enkele commentatoren opperden dat als de paarse laag door mensen was aangebracht (bijvoorbeeld met een chemisch neerslagproces of verf), deze in zoutzuur zou kunnen lossen. Samenvattend geeft de maker van de video's aan dat zijn onderzochte exemplaar tekenen vertoonde

van bewerking, maar dat er naast deze behandelde ('enhanced') stukken ook daadwerkelijk natuurlijke exemplaren in omloop zijn en dat het naïef zou zijn te veronderstellen dat die behandelde varianten niet bestaan.

Foto's: Screenshots van de twee video's van Maz Fentiman (@carpecrystals) waarop te zien is hoe er paars materiaal van het kwartskristal loslaat na onderdompelen in verdund zoutzuur

Meerdere social media posts riepen op tot voorzichtigheid. Eén verzamelaar schreef: *"I was on the verge of acquiring some of these, but I second-guessed their authenticity and decided to pass. It was the too uniform colour across the batches, the consistent coating, and the refusal of the supplier to show me up-close texture that helped me decide"*, illustrerend hoe de consistente kleur en gebrek aan detail wantrouwen wekten. Anderen merkten op dat de vermeende fluorietkristallen niet de gebruikelijke vormen lieten zien: *"The fluorite crystals don't look very tetrahedral like they should. The color is strange too, dark and not translucent under light. I'd worry about it being artificially irradiated because of how saturated the color is."* Een meer verdacht makende opmerking op Instagram was dat de paarse kleur exact zou lijken op die van in het lab gegroeide tetraamminekopersulfaat (*tetraamine copper*), wat deed vermoeden dat er een chemisch trucje in het spel kon zijn.

Diverse influencers in de kristalgemeenschap sprongen op het onderwerp. Zo circuleerde een *"Fake Crystal Alert"*-bericht waarin werd gewaarschuwd dat deze paarse fluoriet mogelijk synthetisch of gecoat was. Onder een microscoop zag de paarse laag er micro-korrelig uit zonder herkenbare fluorietvlakken, een mogelijk teken dat we niet te maken hebben met natuurlijk gegroeide octaëders of kubussen, maar met een amorse neerslag. Ook werd benadrukt dat een verdachte hoeveelheid van deze paarse stukken in korte tijd op de markt was verschenen; een rode vlag, aangezien echte vondsten meestal schaarser en geleidelijker verspreid zijn.

Deze scepsis resulteerde in felle discussies in Facebook-groepen en onder posts op Instagram en TikTok. Er ontstonden ruwweg twee kampen: aan de ene kant de verkopers en vindsters die bezwoeren dat het een legitieme vondst betrof (sommige Chinese dealers deelden zelfs foto's en vage video's van hele mijnwanden vol paarse kristallen als bewijs); aan de andere kant de twijfelaars, verzamelaars, wetenschappers en enkele concurrerende dealers, die *"fake!"* riepen en om onafhankelijk onderzoek vroegen.

Foto's: screenshots uit een video die via social media verspreid wordt door Chinese vindsters en verkopers

Tijdlijn van de controverse (najaar 2025 – januari 2026)

- **November 2025:** De eerste berichten en foto's duiken online op van een nieuwe fluoriet-vondst in de Dongwuqi/Huanggang mijnen, Binnen-Mongolië. Internationaal gaan specimens op verkoopplatforms en social media rond, geprezen om hun opvallende paarse kleur.
- **December 2025:** Grote mineralenhandelaars (o.a. in de VS, Europa en China) bieden tientallen exemplaren te koop aan. De stukken worden gepromoot als "spectaculair nieuw" en krijgen veel aandacht. Eerste twijfels worden publiek geuit.
- **3 januari 2026:** Op Instagram post een mineralenverkoper video's waarin ze simpele testen uitvoeren (zoals met aceton en zoutzuur). Deze video's suggereren dat er mogelijk manipulatie in het spel is, wat online breed wordt gedeeld.
- **Januari 2026:** De discussie escaleert in Facebook-groepen en fora. Verzamelaars vragen om bewijs van authenticiteit. Sommigen melden dat ze aankoopbeslissingen hebben uitgesteld of geannuleerd totdat meer duidelijk is. Er is sprake van 'drama' en veel geruchten ("lab-grown fluorite", "gecoate kwarts", etc.).
- **6 januari 2026:** Instagram-account [@mineralholics_anonymous](#) plaatst een [video](#) met de eerste echte laboratoriumanalyse. Hierin wordt onthuld dat Raman spectroscopie is uitgevoerd op een controversieel paarse fluoriet/kwarts sample in samenwerking met de China University of Geosciences (Beijing). De resultaten, samengevat in de video, zouden aantonen dat de paarse laag **daadwerkelijk fluoriet** is, en dat er **geen sporen van lijm, verf of hars** zijn gevonden: *"No glue. No dye. No resins. Just 100% natural, world-class mineralogy from the Inner Mongolian skarn belt"*. Tevens meldt men dat onder de microscoop ook kleine hoeveelheden **calciet**, **pyriet** en **andradiet** (granaat) zijn ontdekt op de kwarts, mineralen die passen in een natuurlijk skarn-milieu en die meteen een verklaring bieden voor het bruisen in zoutzuur (calciet) en het loslaten van de paarse laag daarna (calciet tussen de kwarts en de paarse laag is opgelost). Deze bevindingen worden gebracht als weerlegging van de fake-theorie.
- **6 januari 2026 en verder:** De community reageert verdeeld op de gepresenteerde resultaten. Hoewel sommigen opgelucht zijn dat er "wetenschappelijk bewijs" is geleverd dat het materiaal natuurlijk zou zijn, blijven anderen argwanend. Er is kritiek dat de video van [@mineralholics_anonymous](#) wel erg gelikt is gemaakt (inclusief AI-gegenereerde beelden en voice-overs), wat het vertrouwen onder sceptici juist niet ten goede komt. Er wordt gevraagd om het volledige onderzoeksrapport of ruwe data voor peer review: een slick Instagram-video is leuk, maar men wil harde, verifieerbare cijfers. Ondertussen duiken geruchten op dat, als de vondst echt is, er alsnog behandelde exemplaren (bijvoorbeeld kunstmatig gekleurde of bestraalde kwartsstukken) tussen de echte gemengd zouden worden, waardoor de verwarring blijft bestaan. De discussie zet zich voort, met het vooruitzicht dat op de komende mineralenbeurzen (Tucson 2026) dit *hét* gespreksonderwerp zal zijn.

Wetenschappelijk onderzoek: bewijs of onvoldoende?

Het Instagram-onderzoek door Mineralholics Anonymous was een poging om de gemoederen te bedaren met feitelijke gegevens. Raman-spectroscopie is een geavanceerde techniek die de “vingerafdruk” van materialen op atomair niveau kan lezen. Volgens de video toonde de Raman-analyse dus aan dat de paarse laag inderdaad fluoriet (CaF_2) is, en wel in pure vorm (geen mengsels met organische stoffen die op lijm of verf zouden duiden). Ook de aanwezigheid van wat calciet is een indicatie dat de paarse laag in de natuur heeft kunnen ontstaan: calciet kan bijvoorbeeld eerst op de kwarts afgezet zijn en later door fluoriet overgroeid, wat zowel de reactie met zuur als het “bubbly” aanzien zou verklaren.

Toch is niet iedereen overtuigd door deze resultaten. Enkele critici binnen de mineralengemeenschap wijzen erop dat aantonen dát het fluoriet is, bewijst op zich nog niet dat het natuurlijk gegroeid fluoriet is. Fluoriet kan immers ook synthetisch gekweekt worden; al decennia worden in laboratoria fluorietkristallen gegroeid (bijvoorbeeld voor lenzen of experimenten). Met andere woorden: “*Science says it’s fluorite*” is geen afdoende antwoord op “Is het natuurlijk ontstaan?”. Daarvoor zou men bijvoorbeeld insluitsels, kristalvormen, groeipatronen en isotopen moeten bestuderen. De Instagram-video liet wel Raman spectra zien, maar de interpretatie daarvan was voor leken lastig te volgen en een gedetailleerd rapport ontbreekt nog in het publieke domein.

Bovendien bekritiseren sommigen de onafhankelijkheid van het onderzoek. De initiatiefnemer (een verzamelaar en verkoper) heeft er belang bij dat de vondst echt blijkt; hoewel hij zegt samen te werken met een universiteit, is dit geen officieel peer-reviewed onderzoek. De presentatie in de video was vrij eenzijdig, het riep triomfantelijk dat “de wetenschap heeft bewezen dat het echt is”, wat door sceptici als te voorbarig of zelfs misleidend wordt gezien. De maker staat bovendien bekend om zijn humoristische en soms satirische video’s. Een wetenschapper reageerde in de comments ongeveer als volgt: “De video beweert objectief te zijn, maar laat eigenlijk alleen zien dát het fluoriet is. Een paar fancy instrumenten en halve resultaten, en dan concluderen dat het 100% natuurlijk is, dat is niet hoe neutrale wetenschap werkt.” Met andere woorden, het overtuigde hem nog niet.

Bekende experts mengen zich ook in de discussie. Zo noemde Tom Kapitany (een Australische dealer en mijn-operator) de video “*crap, easily faked*”, hij vertrouwde de gepresenteerde bewijsvoering niet en verweet de maker dat die de intelligentie van de gemeenschap onderschatte. Daar tegenover stond bijval van anderen die het initiatief verdedigden: “*Science doesn’t care about your skepticism*”, was de stelling, oftewel, men moet de data laten spreken. Todd Anderson, een mineralenkenner, merkte fijntjes op dat de hele heisa was begonnen door “een paar Instagram crystal sellers die content nodig hadden, met keukenchemie en verkeerde conclusies”. Hiermee doelde hij op de

eerdere amateuristische tests en ‘paniekzaaijerij’, die volgens hem buiten proportie waren geraakt.

Het voorlopige saldo is dat er **nog geen consensus** is. Wel lijkt de term “fake” niet langer volledig van toepassing: niemand heeft aangetoond dat er een laag met epoxy, lijm of verfpigment op de kristallen zit. De stukken bevatten daadwerkelijk fluoriet, zo goed als zeker. De vraag is alleen: hoe is die fluorietlaag gevormd? Geologen wijzen erop dat in skarn-afzettingen exotische groeivormen kunnen voorkomen, inclusief microkristallijne coatings van fluoriet op silicaten. Het is dus goed mogelijk dat dit een natuurproduct is. Tegelijkertijd leert de ervaring dat als er zoveel geld mee gemoeid is, kwaadwillenden soms natuur en kunstgrepen combineren, bijvoorbeeld echte kwarts clusters na delven onderdompelen in een chemische oplossing om er fluoriet overheen te laten groeien in een fabriek. Zulke scenario’s zijn lastig te bewijzen of ontcrachten zonder uitgebreider onderzoek (bijvoorbeeld scanning elektronenmicroscoop, chemische analyse op sporenelementen, etc.).

Verstoord vertrouwen en vergelijking met eerdere gevallen

Deze kwestie raakt aan een breder thema: **het vertrouwen in mineralen van bepaalde herkomsten**. Helaas is er de laatste jaren een stroom aan gemanipuleerde of helemaal synthetische mineralen op de verzamelmarkt gekomen, opvallend vaak vanuit China. Denk aan de [synthetische kwarts clusters](#), [gecoate kwartsen](#) (titanium aura quartz e.d.), geverfde calcieten, [bestraalde fluoriet](#) en toermalijnen en zelfs volledig kunstmatige combinaties die als mijnvondst worden verkocht. Hierdoor is een klimaat van wantrouwen ontstaan, waarin verzamelaars soms bij voorbaat alles uit China met argusogen bekijken. In zekere zin is dat begrijpelijk, zoals het gezegde luidt: “Eén rotte appel bederft de mand.” Eerdere Huanggang-vondsten (zoals de genoemde blauwe “blueberry” fluoriet op kwarts) werden eerder ook met verdenking bekeken, maar hebben zich uiteindelijk wel als natuurlijk bewezen. Het zou dus onterecht zijn om elke nieuwe Chinese vondst per definitie af te doen als nep.

Toch zijn er genoeg voorbeelden van echte scams. Een recent berucht voorbeeld is de zaak van de [blauwe hemimorfiet](#) kristallen uit de Ojuela-mijn in Mexico rond 2020. Destijds doken er plots felblauwe, transparante hemimorfieten op, een kleur die nooit eerder in die mijn gezien was. Veel gerespecteerde dealers traptten er aanvankelijk in; er werden zelfs video’s verspreid van mijnwerkers die blauwe kristallen uit de wand haalden, om het verhaal kracht bij te zetten. Pas na maanden (in 2021) kwamen analyses uit waaruit bleek dat de kristallen met een vrijwel ondetecteerbare blauwe verfstof waren behandeld. De verf (*Phthalocyanine Blue*) was zo hardnekkig dat gewone tests niets vreemds aantoonde, uiteindelijk moest Raman-spectroscopie eraan te pas komen om het te ontmaskeren. Tegen die tijd hadden velen al veel geld verloren en was de reputatie van Ojuela gekrenkt. Je leest het hele verhaal over de blauwe hemimorfiet in dit [uitgebreide artikel](#) in de [Belazeriet bibliotheek](#). Dit soort gevallen maken

verzamelaars vandaag de dag extra alert, soms misschien té alert, maar dat is een begrijpelijke zelfverdediging tegen teleurstelling en bedrog.

In de huidige fluoriet-op-kwarts kwestie zien we een vergelijkbare dynamiek: spectaculaire vondst, razendsnelle commercialisering, gevolgd door een backlash van sceptici die bang zijn opnieuw belazerd te worden. Zonder solide, onafhankelijk geverifieerde data blijft er ruis en wantrouwen.

Rode vlaggen en leerpunten voor de mineralengemeenschap

Hoewel de waarheid rond de paarse fluorietcoating nog niet definitief beslecht is, kunnen we uit deze casus al wel lessen trekken. Zowel verzamelaars als handelaren doen er goed aan op de volgende rode vlaggen te letten bij een nieuwe vondst:

- **Te mooi om waar te zijn?** Als een nieuw mineraal opduikt met een ongekend spectaculaire kleur of vorm, wees dan voorzichtig. Zeker als het vrijwel onbeperkt beschikbaar lijkt in die kwaliteit. Natuurlijk komen er soms uitzonderlijke vondsten voor, maar extreme claims verdienen een gezonde dosis scepsis.
- **Uniformiteit en herhaling:** Wanneer tientallen of honderden specimens exact dezelfde kleur, coating of structuur hebben, kan dat wijzen op kunstmatige reproductie. In de natuur is variatie de norm; bij synthetische of behandelde stukken ziet men vaak een seriematig gelijk uiterlijk. In dit geval hebben alle kwartsstukken een vergelijkbare paarse mantel, dat deed alarmbellen rinkelen.
- **Gebrek aan details:** Let op de microscopische details. Echte kristalgroei toont facetten, breukjes, insluitsels en onregelmatigheden. Hoewel natuurlijk gladde botryoïdale fluoriet bekend is, kan een “coating” die onder vergroting korrelig of amorf is (geen kristalvlakken van fluoriet te herkennen) duiden op een neerslag of coating-proces. Dit was een expliciete waarschuwing bij de Huanggang fluorieten.
- **Eenvoudige tests niet doorstaan:** Hoewel huis-tuin-keuken testjes beperkt zijn, kunnen ze wel rode vlaggen opleveren. In dit geval reageerde de paarse laag met zuur en liet deels los, een mogelijke aanwijzing dat er calciet in zat (dat kan kloppen met natuurlijk materiaal) of dat er een oplosbare coating was aangebracht. Bij twijfelgevallen kunnen eenvoudige tests (hardheid, streepkleur, oplosbaarheid) snel iets vreemds onthullen, maar bedenk ook dat knappe vervalsers soms middelen gebruiken die deze tests doorstaan (zie de hemimorfiet-verf die niet oploste).
- **Plotselinge vloed op de markt:** Een nieuw type topmineraal dat ineens overal te koop is voor relatief gunstige prijzen, vlak voor een grote beurs, dat ruikt naar hype-creatie. Vaak wordt een hype gevoed om snel veel te verkopen voordat er vragen worden gesteld. Dit gebeurde zowel bij de blauwe hemimorfiet als bij deze paarse fluoriet. Een geleidelijke stroom en wat schaarste is gebruikelijker bij authentieke vondsten.
- **Bron van informatie:** Let op wie de informatie verspreidt. Zijn het vooral partijen die er financieel belang bij hebben (verkopers, tussenhandelaren uit het land van

herkomst)? Of onafhankelijke experts? In dit verhaal kwamen de eerste “bewijsstukken” (zoals mijnvideo’s) van de Chinese dealers zelf, die zullen uiteraard baat hebben bij geloofwaardigheid van het materiaal. Neutrale bronnen ontbraken in het begin. Vertrouw geen anekdotische bewijsvoering of flashy marketing alleen.

- **Tijd en peer review:** Echte bevestiging van een vondst kost vaak wat tijd. Wees geduldig en wacht desnoods op onafhankelijke analyses. Roep niet te vroeg iets uit tot echt of nep zonder degelijke data. En als er data worden gepresenteerd (zoals Raman-resultaten), vraag om inzage in rapporten of bevestiging door andere labs. In de wetenschap geldt: onafhankelijk verifieerbaar = geloofwaardig. Tot die tijd is enige twijfel gezond.

Advies voor verkopers en verzamelaars

Deze gebeurtenissen hebben laten zien hoe belangrijk vertrouwen en transparantie zijn in de mineralenwereld. Een paar aanbevelingen om dergelijke situaties in goede banen te leiden:

- **Voor verkopers:** Wees terughoudend met het hypen van een nieuwe vondst totdat je zelf de authenticiteit hebt kunnen verifiëren. Het is verleidelijk om bij een “hot item” snel in te kopen en te verkopen, maar je reputatie staat op het spel. Doe eventueel zelf een paar tests of laat een paar stukken analyseren voordat je ze als 100% natuurlijk aanbiedt. Communiceer eerlijk met klanten over wat wel en niet zeker is. Als er twijfels rondgaan in de gemeenschap, negeer die dan niet: adresseer ze. Klanten waarderen eerlijkheid en voorzichtigheid meer dan mooie praatjes achteraf. Zoals één verzamelaar opmerkte: *“Lots of discussion... I don’t understand there is no simple analysis made public on these yet. The insinuating and commenting without research is harmful for the industry.”*. Met andere woorden: ga roddels en insinuaties tegen door feiten te bieden zodra die beschikbaar zijn.
- **Voor verzamelaars:** Laat je niet meteen meeslepen door elke trend. Gezond wantrouwen is oké, vraag door, wacht op meer info als iets dubieus lijkt. Maar houd het beschaafd: ga niet direct over tot een “heksenjacht” online. Realiseer je dat onterecht iets fake noemen óók schade kan doen (aan legitieme mijnwerkers en dealers). Probeer objectief te blijven en kijk uit voor bevestigingsbias (zowel in de richting van alles geloven, als van overal bedrog zien). Volg diverse bronnen: zowel de enthousiastelingen als de sceptici, en vooral wat echte experts erover zeggen, indien beschikbaar.
- **Gemeenschap & media:** Deze casus toont het nut van samenwerking tussen liefhebbers, dealers en wetenschappers. Uiteindelijk willen de meesten van ons gewoon weten waar we mee te maken hebben. Het helpt enorm als bij nieuwe vondsten samplemateriaal naar een onafhankelijk lab gaat en de resultaten publiek gedeeld worden (in vakbladen of online rapporten). Daarmee kan speculatie eerder de kop ingedrukt worden. Ook zou het helpen als grote mineralenbeurzen of

organisaties een soort panel van experts hebben die nieuwe vondsten zoals dit kunnen evalueren en het publiek kunnen informeren. Transparantie is de sleutel tot vertrouwen.

Concluderend

De “paarse fluoriet op kwarts” uit Binnen-Mongolië is uitgegroeid tot een case study in hoe de mineralenmarkt anno 2026 functioneert: een spannend nieuw materiaal doet meteen wereldwijde deuren open, maar stuit ook op een goed geïnformeerde, kritische verzamelaarsbasis die niet bang is om vragen te stellen. Of deze specifieke vondst nu 100% natuurlijk blijkt of gedeeltelijk gemanipuleerd, de discussie eromheen heeft nut gehad: het dwingt tot betere documentatie en onderzoek, én het herinnert ons eraan dat we in een tijd leven van zowel spectaculaire ontdekkingen als geavanceerde vervalsingen. Uiteindelijk wint de waarheid het, zoals men zegt: *“Science doesn’t care about skepticism”*, maar goede wetenschap vraagt wel om transparantie en controleerbaarheid. Laten we hopen dat in de komende weken en maanden een degelijk, objectief rapport verschijnt over deze fluorieten, zodat de zaak definitief beslecht kan worden. Tot die tijd geldt: geniet van mooie mineralen, maar *Caveat Emptor* (Buyer Beware): houd ogen open en verstand erbij, een wijze les voor zowel verkoper als verzamelaar.